

5.- Ankara Milletvekili Tekin Bingöl ve 23 milletvekilinin, kanser hastalığı konusunun araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis araştırması açılmasına ilişkin önergesi (10/668)

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

“Çağın hastalığı” olarak adlandırılan ve gün geçtikçe görülme yaşı düşen ve yaygınlaşan kanser hastalığı konusunun Meclis çatisi altında detaylıca incelenebilmesi ve çözüm önerilerinin uzmanların, hastaların ve hasta yakınlarının fikrinin de alınması yoluyla ortaya konabilmesi için TBMM İç Tüzüğü’nün 104 ve 105. maddeleri ve Anayasa’nın 98. maddesi gereğince bir Meclis araştırması açılmasını arz ederiz.

1) Tekin Bingöl	(Ankara)
2) Ali Koçal	(Zonguldak)
3) Gürol Ergin	(Muğla)
4) Durdu Özbolat	(Kahramanmaraş)
5) Hüseyin Ünsal	(Amasya)
6) Ramazan Kerim Özkan	(Burdur)
7) Ali Rıza Öztürk	(Mersin)
8) Muhammet Rıza Yalçınkaya	(Bartın)
9) Ali İhsan Köktürk	(Zonguldak)
10) Ergün Aydoğan	(Balıkesir)
11) Rasim Çakır	(Edirne)
12) Orhan Ziya Diren	(Tokat)
13) Metin Arifağaoğlu	(Artvin)
14) Faik Öztrak	(Tekirdağ)
15) Şahin Mengü	(Manisa)
16) Kemal Demirel	(Bursa)
17) Şevket Köse	(Adıyaman)
18) Ali Oksal	(Mersin)
19) Bilgin Paçarız	(Edirne)
20) Ahmet Küçük	(Çanakkale)
21) Mehmet Ali Özpolat	(İstanbul)
22) Ali Rıza Ertemür	(Denizli)
23) Mevlüt Coşkun	(Isparta)
24) Yaşar Tüzün	(Bilecik)

Gerekçe: Türk Kanser Araştırma ve Savaş Kurumu’nca yayımlanan bilgilere göre “Dünyada her yıl 12 milyon kişiye kanser tanısı konulmakta ve 7.6 milyon kişi kanserden ölmektedir. Önlem alınmazsa, dünya genelinde kanser yükünün artarak 2030 yılında 26 milyon yeni tanı kanser vakasına ve 17 milyon ölüme ulaşacağı tahmin edilmektedir. Kanserde en hızlı artış ise ülkemizin de içinde bulunduğu düşük ve orta gelirli ülkelerde olacaktır.” Sağlık Bakanlığınca yayımlanan ve 2000-2006 yıllarını kapsayan güncel bir araştırmaya göre ise, Türkiye’de 396 bin kanser vakası bulunmakta ve her yıl 140 bin kişi kanserden yaşamını kaybetmekte ve bu rakamın önümüzdeki 20 yılda 500 bine çıkacağı tahmin edilmektedir. Her yıl ortalama 150 bin yeni kanser tanısı konurken, yine 20 yıl içinde hasta sayısının 1,5 milyona ulaşacağı öngörülmektedir. Kanserın Türkiye’ye yıllık maliyetinin ise 2,5 milyar doları bulduğu hesaplanmaktadır.

Rakamların açıkça ortaya koyduğu üzere, kanser hastalığının yayılımını önlemek için en kısa, orta ve uzun vadeli bir eylem planının üzerinde çalışılması ve alınması gereken tedbirlerin tartışılması şarttır. Çünkü ülkemizde kanser hastalığının yayılma hızına karşın bu konuda

yeterli teknik ve insani imkân bulunmamaktadır. Ülkemizde 28 üniversitede onkoloji merkezi bulunurken, profesör seviyesindeki onkolog sayısı 113, doçent ise 78'dir. Görülen kanserli vaka sayısına karşın uzman kişi sayısının yetersiz olduğu bir gerçektir. Ayrıca meme kanseri teşhisinde önemli bir araç olan mamografi cihazı eksikliği ve mamografi cihazı kullanabilen eğitimli personel sayısının yetersizliği gibi sebeplerle 1 hatta 2 yıl sonrasına randevu verildiği de bilinen bir gerçektir. Oysa kanser hastalığı ile ilgili en önemli adım erken ve hızlı teşhis ile müdahaledir.

Onkolojide uzman ve kanser tedavisi yapan tam teşekküllü merkez sayısının yetersizliği ile mücadele edilmeli ve bu merkezlerin sayısının artırılabilmesi, eğitimli personel sayısının, teknik cihaz sayısının artırılabilmesi için ne gibi teşvik edici önlemler alınabileceği tartışılmalıdır. Hematoloji ve onkoloji uzmanı sayısının olması gereken seviyeye ulaşması için çalışılmalıdır.

Yüksek maliyetli bir hastalık olarak kanserle mücadelede devletin hasta ve hasta yakınının yanında olması ve her aşamada maddi manevi desteği ile yurttaşına destek olması gerekmektedir. Ancak günümüzde her hastanın son teknolojilere ve yeni çıkan ilaçlara ulaşabildiğini söylemek ne yazık ki yukarıda sıralanan sebepler yüzünden mümkün değildir.

Kanser hastalığı ile mücadelede hastalara maddi destek sağlanması gerekirken, Sağlık Bakanlığı'nın çeşitli genelgeler ile hücre yayılımını önleyici ilaçların kullanımını ve dolayısıyla SGK tarafından ödenmesini sınırlandırması kabul edilebilir bir tutum değildir.

Yukarıda özetlenen sebeplerle, kanser hastalığının sebep ve sonuçları ile topluma ve bireylere, gelecek kuşaklara etkisinin araştırılabilmesi, önleyici çalışmaların nasıl yaygınlaştırılabileceğinin tartışılması ve konunun uzmanlarının, hastaların ve hasta yakınlarının görüş ve önerilerine başvurulabilmesi amacıyla bu araştırmanın açılmasının uygun olacağı düşünülmektedir.